

non omnium hodie mortalium imbecillitas, idonea
 aestimatrix est. Si quid cecineris, dictum putant; si quid
 dixeris assertum et propugnandum; quod a me adeo est
 remotum ut ne Poetas quidem habendas existinem
 qui serio versificentur. quid ais, Amice, fidem haberi
 credis, aut habes ipse praconij, sesquipedalibus, quibus
 cum fest occasio, aut torques trahit totam. Pudet Major
 tatem, profundis in unum Regis aut subditi Ουλο
 Xάρα. Ergo ludus est et jocus in quo versamur; qui secus
 aestimat, saepe fit, suam culpam ut vapulet, aut si sibi manus
 sit non suam laudem. Interea vir optime non ignarum
 quibuscumque ingenio committamur, postquam te Hoopdis
 ista et Vicofortij et Vossij et Vondelij solum inquam
 te si Xάρα perlegentem audierint, serio rogo et obtestor
 et pro amicitiae auctoritate jubes, autographa statim
 ut remittas, ne exemplorum quidem copia cuiquam
 facta, plane ut videam amici non placere τῆς ἀντιόχου
 ὁκῶψιν, eratibus capitique (ut est apud Comicum) fran-
 dem creare capitalem innocenti Poetae. Comparatio-
 num gradus cesso a te petere, nisi modum adhibes quem
 praescripsi, et mixta bona mala nigro & confodias.
 Vale Doct^{orum} amicissime, et brevi et frequenter scribe
 haec enim cohaeremus, neque est inter magnas et assi-
 duas occupationes quo magis recreer. In Castris Bod-
 bergj. Cal. Sent. CCCCXLII.

confidentissime ut vides

Cartesii meditationes metaphysicas
 accuratè nunc editas, cum objectionibus
 doctorum, et auctoris solutionibus, quin
 tandem videris non ambigo: si autem
 pervideris, magnopere a te peto, ut perscribas
 quid in universum de opere sentias.

Bannio.

Qui tuus candor est atque humanitas, non ambiges me
 verum dicere, cum in proinctu stantem affirmabo per-
 ingentem occupationum molem nequid te quod nunc
 facio, senso spiritusque sedato gratiam referre, quam
 pro Indice opusculi Musici prodomo hactenus debeo, maxi-
 mam et singularem. Sane perjurandum fuit in-
 ante cesum scire, quibus me quantisque perentis
 encepturus

excepturus sis. sed si totam mihi Batavam libertatem
indulges, patere rogari, ut quae vernaculo sermone
capita recensuisti, nunc etiam Latino referas, qualia
mi fallor, in Archetypo habebas. dignus eruditione tua
atque incomparabili soletia conatus est, patrii sermo-
nis ubertatem asserere qua illum hactenus vise usurga-
vimus nisi exotica barbarici ineptissima, quae ne
quidem necessaria mixtura. At vero dum tyroem
me habes novae atque inaudita disciplina, pronas mihi
et apertas artis vocabula in limine sibi postulo; in-
diculo si placet operi praeio, quales in re militari
hodie Grotius Heinsiusque Latinos. Stevinus Geo-
gicos in Mathematica non semel praemisere. Som-
num interim vernaculorum integram, ubi commodum
erit, versionem expectabo. quam cum ad manus
esse, ut dicebam, Harlemi viderim, audacius priori
beneficio subjungi peto. Vini Rhenani adultioris
et nunc de gente Flavia, quali te delectari fassus
es, cadulum, una cum hisce e penu meo transmitten-
dum, quae so te gratum et acceptum habeas, abanica
manu. Conducet renovanda non nunquam memo-
ria ~~et~~ nostri sapienter diluenda, qui effraui libertate
frequentibus molestis quotidie graves sumus.
Vale vir praestantissime et me ama. Bodbergazii
Castris Postid. Calend. Quintil. MDCLXXII.

Integerrimo affectu tuis
§.
Cognatio Promio mirum est quid
acciderit, quod fides Principi de
pictura adumbrati unculi Harlemi
Batavam hactenus liberare negligat.

Heinsio. Nobilissime ac Doctissime Domine (335).
Quod Meelfukeri Grammaticam ab Amplissimo de
Dieu commodato nactus. eandem a te non tam
petere, quam expectare ausus sum, una cum
iudicio tuo, quod ultra te pollicitus offerebas, argu-
mento sit, quanto plus in te licere mihi existimem,
quam in tui ordinis quemcumque. et quod cum
onere restituendi ab alijs possideo, a te oblatum
viro Anticissimo, eadem libertate vindicari posse,
qua te in re omni, mea versari velim. qua de
fiducia